

KRIG OG FRED

Av Bjørn Pettersen

Skapelse og ødeleggelse foregår kontinuerlig på alle nivå i naturen, og de er like selvsagte og utfyllende motsetninger som for eksempel det natt og dag, og mann og kvinne, er. Naturen opprettholder en relativ balanse mellom de skapende og de ødeleggende kreftene, og er således alltid i harmoni med seg selv. Bak alt manifestert liv ligger det et ønske om å leve og å nyte seg selv fullt og helt. Men 'livets pris er døden', dvs. at alle livsformer på det fysiske plan bare kan manifesteres innen en viss syklus av tid, og at alle fysiske former til slutt ødelegges og omformes. Livets kilde er evig og bestandig, men det fysiske univers hvor livet utspiller seg er relativt og foranderlig.

Alle manifesterete livsformer lever av andre manifesterte livsformer – 'liv fråtser i liv' og 'den enes død blir den andres brød', osv. I så måte er alle dyr 'rovdyr', alle vekster 'rovvekster', ja, alle livsformer 'rov-liv'. I naturen ser vi tendensen til at de forskjellige livsformene alltid prøver å dominere og å overvinne hverandre. Det er det som kalles 'kampen for tilværelsen'. Så også med mennesket. I menneskehetens historie har vi enda til gode å se en sivilisasjon i den rette betydningen av ordet – alt vi har sett, er vekst og fall av utallige dynastier og supermakter som har levd stort på andres undertrykkelse og rovdrift på naturen. Dagens samfunn i vår vestlige del av verden er intet unntak i så måte. Vi følger våre instinkter ved å prøve å 'sikre oss en plass i solen'.

Vi prøver på alle nivå å overvinne hverandre, men vi vet ikke *hvordan* vi virkelig kan overvinne. Vi må overvinne hverandre med *medmenneskelighet, kjærlighet* og *visdom*. All virkelig utvikling, framskritt og egentlig sivilisasjon skjer faktisk på den måten. Det er kultivering og den sosiale overførselen av morskjærligheten, og behovet for å bli elsket, som får komme til uttrykk og som er iboende i alt liv. Bare en verden som kan framelske grunnleggende filantropiske verdier i sine samfunnsformer og sine styresett, kan ha håp om fred og stabilitet, og vil forårsake et kvantesprang i menneskets evolusjon mot en edlere natur.